

Naturverdier i Jarlsborgveien 2 på Skøyen

Stefan Olberg

Ekstrakt

BioFokus har på oppdrag fra Arne Sunde i Spor Arkitekter AS kartlagt naturverdier i Jarlsborgveien 2 (også kjent som Ekely/Kikkut) på Skøyen i Oslo. Ca. halvparten av det undersøkte området er kartlagt og avgrenset som en svært viktig (A-verdi) rik edelløvskog. Den kritisk truede planten skoggulltvetann *Lamium galeobdolon* ssp. *montanum* har sin eneste kjente norske forekomst innenfor undersøkelsesområdet, og planten står både innenfor og rett utenfor naturtypelokaliteten. Mange svartelistearter med svært høy risiko ble påvist i undersøkelsesområdet, særlig utenfor naturtype-lokaliteten.

Nøkkelord

Jarlsborgveien 2
Skøyen
Oslo
Naturverdier
Viktig naturtype
Utvalgt naturtype
Hule eiker
Skoggulltvetann
Biologisk mangfold
Rødlistearter
Svartelistearter

Omslag

Den kritisk truede planten skoggulltvetann. Foto: Stefan Olberg.

ISSN: 1893-2851

ISBN: 978-82-8209-597-6

BioFokus-notat 2017-29

Tittel

Naturverdier i Jarlsborgveien 2 på Skøyen

Forfatter

Stefan Olberg

Dato

15. august 2017

Antall sider

14 sider

Refereres som

Olberg, S. 2017. Naturverdier i Jarlsborgveien 2 på Skøyen. BioFokus-notat 2017-29. Stiftelsen BioFokus. Oslo.

Publiseringstype

Digitalt dokument (pdf). Som digitalt dokument inneholder dette notatet "levende" linker.

Oppdragsgiver

Sealbay AS v/ Marit Albertsen

Tilgjengelighet

Dokumentet er offentlig tilgjengelig.
Andre BioFokus rapporter og notater kan lastes ned fra:

BioFokus: Gaustadalléen 21, 0349 OSLO

Telefon 22 95 85 98

E-post: post@biofokus.no Web: www.biofokus.no

Bakgrunn

BioFokus v/Stefan Olberg ble kontaktet av Arne Sunde i Spor Arkitekter AS med ønske om en kartlegging av naturverdier i Jarlsborgveien 2 (Kikkut/Ekely) på Skøyen i Oslo. Området er på ca. 11 daa og inkluderer gnr/bnr 31/5 og 31/477, samt noen små deler av noen tiliggende eiendommer (figur 1). En stor del av det samme området ble kartlagt for naturverdier i 2011 (Olberg 2011) i forbindelse med regulering av eiendommen. I 2015 ble en god del gamle trær innenfor området beskåret som følge av en befaringsrapport foretatt av trepleier (Read 2014).

Metode

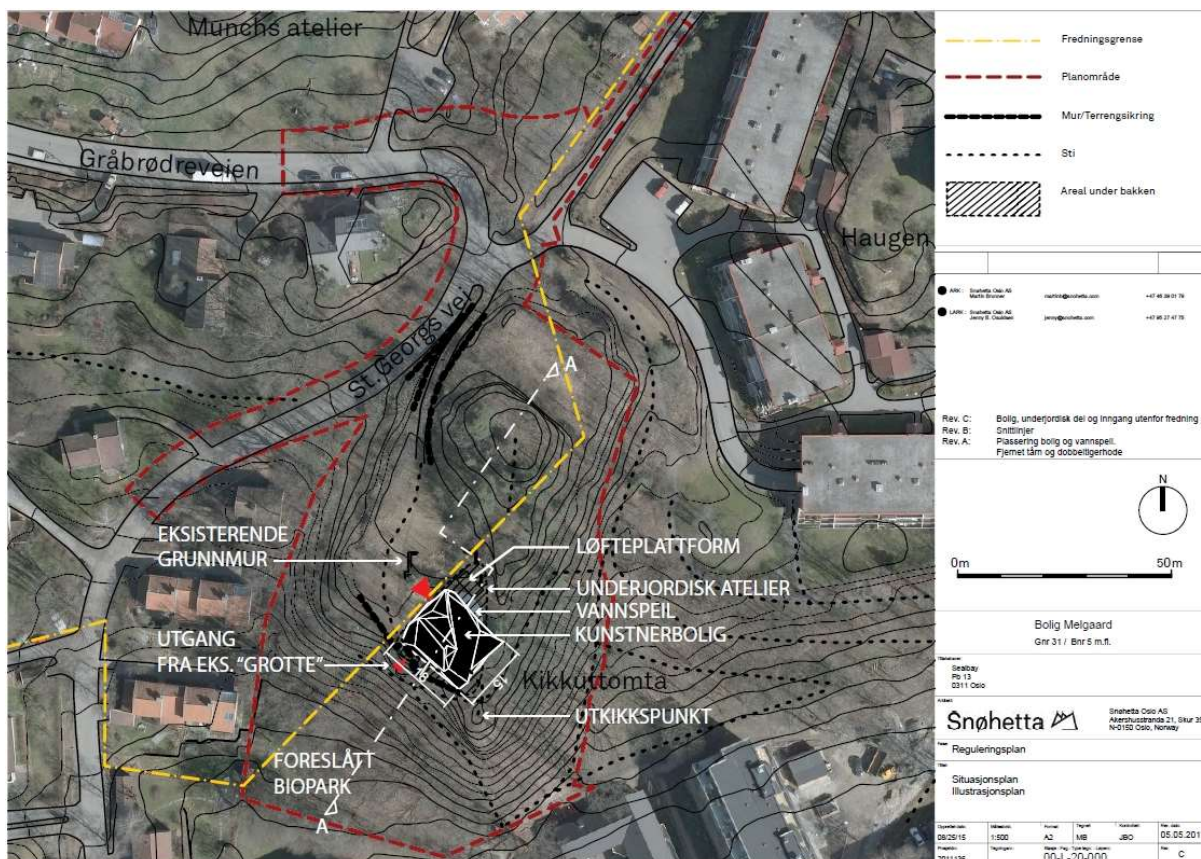
Undersøkelsen har omfattet kartlegging av:

- Områder spesielt viktige for bevaring av biologisk mangfold (viktige naturtyper) etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning 2007).
- Utvalgte naturtyper iht. Naturmangfoldloven og Forskrift om utvalgte naturtyper (Lovdata 2017).
- Forekomster av rødlistearter (Henriksen og Hilmo 2015) og svartelistearter (Gjederaas m.fl. 2012).

[Naturbase](#) og [Artskart](#) er gjennomgått for å samle inn eksisterende kunnskap om områdene. Tidligere registreringer av naturtypelokaliteter, rødlistearter og svartelistearter er inkludert i rapporten.

Denne rapporten skal gi et godt innblikk i hvilke naturkvaliteter som finnes i området, men undersøkelsen er ikke fullstendig med tanke på artsmangfold.

Konsekvensvurderinger inngår ikke som en del av oppdraget, men det er likevel forsøkt gitt en vurdering av inngrepets omfang og konsekvens, samt gitt anbefalinger om tiltak for å sikre en ivaretagelse av påviste naturverdier.

Figur 1: Tilsendt plantegning fra oppdragsgiver med avgrenset undersøkelsesområde (stiplet rød linje). Snøhetta 05.05.2017.

Feltarbeid og generell områdebeskrivelse

Befaringen ble foretatt 31. mai 2017, og området ble grundig undersøkt. En rask befaring ble også foretatt 10. juli 2017. Tidspunktet for registrering og kartlegging av biologisk mangfold var bra. Det vurderes at området er godt nok kartlagt for forekomster av utvalgte naturtyper, naturtyper etter DN-håndbok 13, svartelistearter, samt for arealets potensial for rødlistearter.

Undersøkelsesområdet inkluderer i nord og nordvest deler av Gråbrødreveien og St. Georgs vei, inkludert noe tilhørende veikantareal (figur 1 og 2). Resten av undersøkelsesområdet består av en liten skogkledd høyde (Kikkut) med en adkomstvei fra nordvest inn i sentrale deler av undersøkelsesområdet; noen grunnmurrester på den kunstige flaten rett sør for toppen, samt en gammel steinsatt mur mot skogen i sør (figur 6). Der bygningen tidligere stod plassert er det fylt igjen med store steiner og andre løsmasser (figur 4). Ellers er flaten rundt grunnmurrestene og det gjenfylte arealet i stor grad dekket av unge trær, busker og urter – deriblant mange fremmedarter, men grus/jordveien inn til området frem til utkikkspunktet holdes åpen.

Søndre del av undersøkelsesområdet og kantarealene på begge sider av flaten er avgrenset som naturtypen *rik edelløvskog* og er tidligere vurdert som en viktig naturtype (B-verdi) (Jarlsborgveien 2 – BN00064214), i 2017 oppjustert til svært viktig (A-verdi). I tillegg er det lokalt viktige naturtyper (C-verdi) som ligger tett inntil undersøkelsesområdet (Miljødirektoratet 2017) (figur 2). Innenfor undersøkelsesområdet finnes den eneste forekomsten i Norge av den kritisk truede planten skoggullvetann *Lamiastrum galeobdolon*

ssp. *montanum*. Ellers er rødlisteartene alm og ask (begge sårbare – VU) og noen svartelistearter registrert innenfor området (Artskart 2017).

Figur 2: Flyfoto med inntegnet planområde (stiplet hvit linje), naturtypelokaliteter (gule og grønne figurer) og høydekoter.

Rødlistearter og andre interessante arter

Ask og alm (begge sårbare - VU) er vanlige i det meste av undersøkelsesområdet. De to soppartene skrukkeøre (nær truet - NT) og almekullsopp (NT) ble observert på henholdsvis grov dødved av ask og alm i søndre del av området.

Gulltvetann er rødlistet som kritisk truet (CR), men vurderingen gjelder kun én av de tre underartene som finnes i Norge; skoggulltvetann *Lamiastrum galeobdolon* ssp. *montanum*. De to andre underartene (parkgulltvetann og sølvtvetann) er plantet ut (innførte) og står oppført på svartelisten som uønskede fremmedarter. Tre adskilte forekomster av skoggulltvetann ble observert i mai 2017 (figur 3). Disse tre forekomstene ble også påvist i april samme år (Artskart 2017). De tre forekomstene består av: 1) En håndfull, noe medtatte planter, på vestsiden langs grus-/jordvei i kant av naturtypelokaliteten, 2) anslagsvis 60-80 planter stående i et lite søkk mellom sti og en 1 m høy bergvegg øst for grunnmurrestene, også dette rett utenfor naturtypelokaliteten og 3) anslagsvis 80-100 planter stående innenfor naturtypelokaliteten i vest (figur 3).

Av andre interessante arter forekommer det mye skogbingel innenfor naturtypelokaliteten (figur 8), samt at det ble observert tre forekomster av eikeildkjuke på gamle eiketrær (figur 7). Begge artene er svært uvanlige i Oslo.

Ellers har området et meget godt potensial for rødlistede insekter knyttet til gamle eiker, andre gamle edelløvtrær og grov død ved. Slike arter er det vanskelig å påvise ved manuelle metoder og en kartlegging av artene krever ofte fellefangst. Det er også et godt potensial for en forekomst av rødlistede sopp, lav og arter innen andre artsgrupper innenfor området.

Figur 3: Flyfoto med inntegnet planområde (stiplet hvit linje), naturtypelokaliteter (gule og grønne figurer), høydekoter og de tre forekomstene av skoggulltvetann (røde figurer).

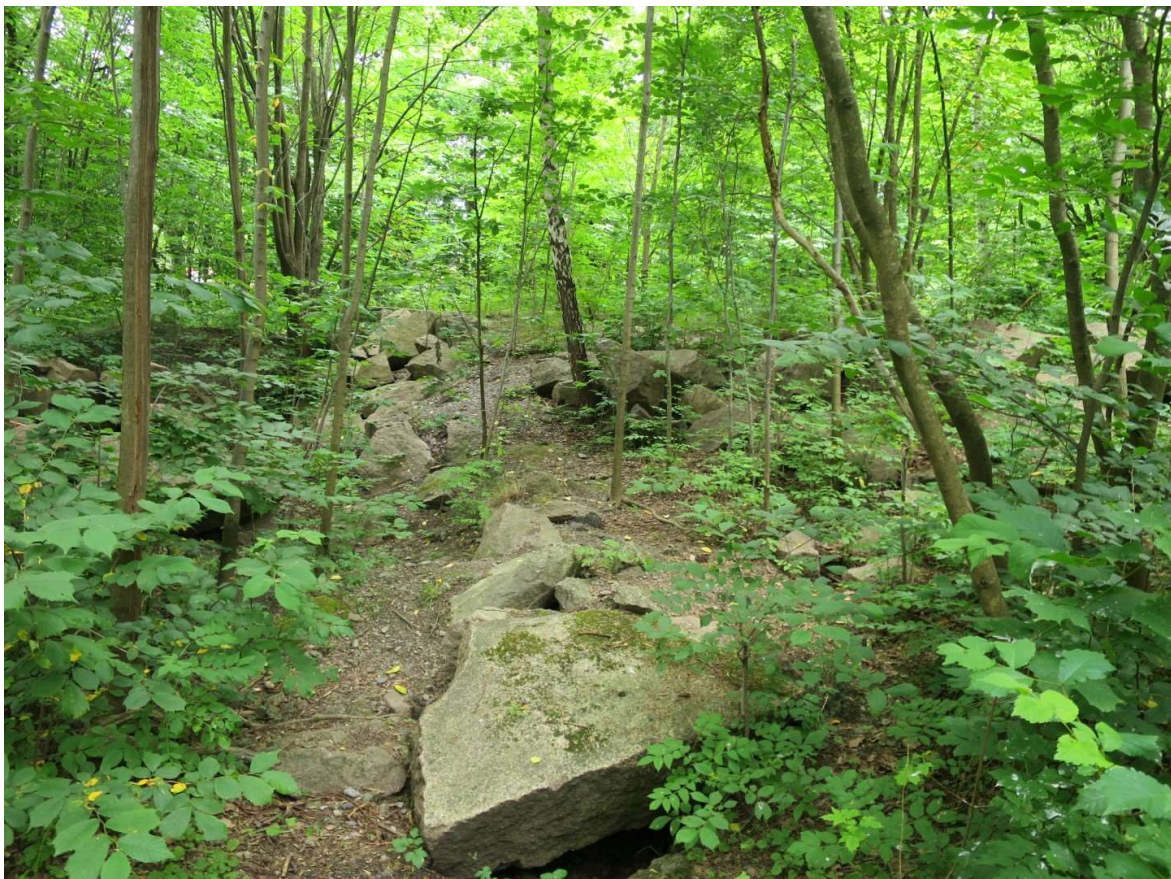
Svartelistearter

På flaten rundt grunnmurrestene forekommer det mange fremmedarter, deriblant syrin (svært høy risiko - SE), fagerfredløs (SE), kanadagullris (SE), gullregn (SE), platanlønn (SE), marsfiol (SE), sibirertebusk (høy risiko - HI), snøbær (potensielt høy risiko - PH) og dunvortemelk (ingen kjent risiko - NK). I skogen forekommer det spredt med unge platanlønn, mens en større forekomst av snøbær finnes sammen med rød lungeurt (PH) i kantarealet helt i sør, og mye dunvortemelk og litt gullregn finnes spredt i nordre deler. Totalt sett er antagelig fremmedartene en trussel mot den naturlige floraen i området, og noen av artene kan nok på sikt også utgjøre et problem for bestanden av skoggulltvetann.

Kjente naturverdier

Naturtypelokaliteten som ligger innenfor undersøkelsesområdet ble grundig befart og bedre vurdert enn den ble i 2011. På bakgrunn av påvist arts mangfold, potensial for ytterligere rødlistearter og naturtypens utforming med mange biologisk gamle eiketrær og andre edelløvtrær, en del grov dødved av eik og andre edelløvtrær, samt rik vegetasjon, vurderes lokaliteten som svært viktig (A-verdi). Det er altså en heving av naturverdien på naturtypelokaliteten fra viktig til svært viktig etter befaringen i 2017. Det er registrert mer enn 15 eiketrær som oppfyller størrelseskravet til utvalgt naturtype *hule eiker* innenfor naturtypelokaliteten (figur 5). Men med ett unntak vurderes alle eikene å stå på skogsmark, og trærne blir derfor kartlagt sammen med resten av skogen som en skoglokalitet, og ikke som kulturmarkstrær. Eiketreet som ikke står i skog står innenfor utearealet til Dokka barnehage i St. Edmunds vei 37. Dette er det aller groveste eiketreet i området, med en stammeomkrets på 345 cm. Treet står så vidt utenfor undersøkelsesområdet, og er derfor ikke kartlagt og avgrenset som en egen naturtypelokalitet i denne undersøkelsen. En fullstendig beskrivelse av naturtypelokaliteten Jarlsborgveien 2 finnes bakerst i denne rapporten (vedlegg 1).

Forekomsten på Kikkut/Ekely av underarten skoggulltvetann er ansett som den eneste kjente, antatt naturlig forekommende bestanden i Norge, og underarten er av den grunn vurdert som kritisk truet (CR) (Henriksen og Hilmo 2015). Det er sådd tvil om hvorvidt forekomsten på Ekely faktisk er naturlig eller stammer fra en innført og utplantet bestand (Henriksen og Hilmo 2015), men så lenge bestanden ansees som antatt naturlig, må det gjøres tiltak for å ivareta bestanden. Den norske bestanden av skoggulltvetann befinner seg i sin helhet innenfor undersøkelsesområdet i Jarlsborgveien 2 (figur 3, 7 og 9).

Figur 4: Deler av flaten der bygningen en gang stod er gjengrodd med unge trær. Foto: Stefan Olberg.

Figur 5: Gamle, beskårede eiketrær i nedre del av naturtypelokaliteten. Foto: Stefan Olberg.

Figur 6: Steinmuren mot flaten utgjør grensen for naturtypelokaliteten. Foto: Stefan Olberg.

Figur 7: Den kritisk truede underarten skoggullvetann (venstre) og eikeildkjuke (høyre). Foto: Stefan Olberg.

Figur 8: Gamle edelløvtrær i naturtypen, stedvis med store mengder skogbingel (høyre). Foto: Stefan Olberg.

På den lille kollen nord for flaten er det enkelte eldre furuer på opp mot 50 cm i diameter med en del yngre løvskog og busker omkring. Det ble ikke påvist biologiske verdier knyttet til furutrærne ved befaringen, men det er likevel et ønske om at de fleste trærne får bli stående

ved en eventuell utbygging. Furutrærne kan eventuelt fristilles noe bedre ved at løvoppslag holdes nede.

Naturverdier og mulige påvirkninger av en utbygging

Det må (ifølge oppdragsgiver) endres noe på veien inn til eiendommen helt i nord (der veien starter). Det står en gammel eik på østsiden av veien, rett ved krysset der veien starter, og dette treet bør det om mulig tas hensyn til ved en utbedring av veien. Eiketreet måler 190 cm i omkrets og er ikke synlig hult. Treet omfattes derfor ikke av forskrift for utvalgt naturtype *hule eiker*. Treet har derimot grove dødvedpartier og har med all sannsynlighet en viss verdi for det biologiske mangfoldet knyttet til gamle eiketrær i området.

Figur 9: Bestand med skoggulltvetann (nr. 2 i figur 3) stående nord for planlagt bygning (rød avgrensning). Foto: Stefan Olberg.

En liten bestand av skoggulltvetann vokser på vestsiden av eksisterende vei, ca. 40 m sør for der veien starter (figur 3 – nr. 1). De få plantene bør antagelig flyttes før en eventuell utbedring av veien starter. En større bestand av skoggulltvetann står ca. 10 m nord for der bygget er planlagt (figur 3 – nr. 2), i en liten forsenkning inntil en liten bergvegg sammen med unge løvtrær og noen fremmedarter (figur 9). Denne bestanden blir ikke direkte påvirket av den planlagte utbyggingen, men bestanden bør tydelig avmerkes/inngjerdes i anleggsperioden og den må tas hensyn til ved en utbedring av arealet rundt bygget. I 2006 ble noen planter fra tomten flyttet til botanisk hage i Oslo som en sikkerhet for at arten ikke skal dø ut i Norge (Norsk naturarv 2017), men tiltak for en ivaretagelse på forekomstplassen mangler. I forbindelse med en eventuell utbygging hadde det derfor vært en fordel om det ble

laget en plan for bevaring av skoggulltvetann i området, slik at planten kan bli ivaretatt på en god måte.

En foreløpig planskisse tilsendt fra oppdragsgiver viser mulig plassering av bebyggelse (figur 1). Byggets plassering er svært nær naturtypelokaliteten, noe som gjør utbyggingen utfordrende hvis målet er å unngå inngrep i naturtypelokaliteten. Det kan også bli problematisk at det planlagte bygget plasseres så tett opptil naturtypen med tanke på at skogen sør og øst for bygningen vil gi mye skygge på bygget og utearealet rundt bygget. Tynning av skogen innenfor naturtypelokaliteten for å bedre solforholdene på eiendommen vil ødelegge mye av kvalitetene til naturtypen og må derfor ikke tillates. I det hele tatt vil alle inngrep som påvirker mengden gamle edelløvtrær, mengden dødved, samt tiltak som påvirker markvegetasjonen i skogen, være negativt for naturverdiene. Det bør derfor gjøres helt klart for både utbygger og fremtidige beboere hvilke naturkvaliteter som forekommer på eiendommen, og det må påsees at både skoggulltvetann og naturtypelokaliteten ivaretas på en god måte.

Dagens ivaretagelse av naturtypelokaliteten er ikke ideell, noe som delvis skyldes de mange svartelistearterne innenfor undersøkelsesområdet. Det er i rapporten til Read (2014) anbefalt å ivareta/fremelske fremmedarten gullregn i området. I omtalen av gullregn i svartelisten (Gederaas m.fl. 2012) står det: «Den har potensial til å etablere seg på baserike steder med høyt biologisk mangfold og å endre dette i negativ retning, både ved fortrengning og fordi den har nitrogenfikserende rotnoller som kan føre til kjemisk endring i jordsmonnet.» Å fremme veksten av gullregn i området er altså ingen god idé, og vil antagelig påvirke det svært viktige mangfoldet negativt. Gullregn, i likhet med de andre svartelistearterne med svært høy risiko, bør derfor bekjempes, både innenfor naturtypelokaliteten og i naturtypens umiddelbare nærhet.

Det er også svært alvorlig for det biologiske mangfoldet at mange av de aller groveste eiketrærne (som alle står lengst sør i lokaliteten, nær bebyggelse og plenareal) ble beskåret for døde grener i 2015 (figur 5), antagelig som en følge av rapporten til Read (2014). I tillegg var ett eiketre toppkappet, en behandling som gamle eiketrær ikke tåler og som antagelig er årsaken til at treet er dødt. Det lå langt mindre dødved på bakken enn forventet, noe som kan tyde på en bevisst fjerning/rydding av dødved innenfor naturtypelokaliteten. Fjerning av døde grener på de gamle edelløvtrærne og opprydding/fjerning av døde trær og grove grener liggende på bakken innenfor naturtypelokaliteten, bør absolutt ikke forekomme, ettersom svært mange rødlistearter er knyttet til slike forekomster med død ved. Døde eikegrener i trekronen utgjør svært sjelden en fare for folk, og folk som oppholder seg i skogen gjør det på eget ansvar. Folks sikkerhet bør derfor ikke brukes som et gyldig argument for å skjytte denne lille skogen som et parkområde. Trærne som står inntil utearealet i barnehagen bør derimot overvåkes, men det oppfordres til at også disse trærne i så liten grad som mulig beskjæres for døde grener og at felling av enkelte trær i det lengste unngås.

Ellers var det noe hageavfall som lå i nedre del av lokaliteten (figur 10). Slikt hageavfall er en spredningskilde for svartelistearter inn i naturtypen, samt at hageavfallet i det minste lokalt påvirker markvegetasjonen negativt ved å gi en stor tilførsel av næring og gjennom kvelning av den naturlige vegetasjonen.

Figur 10: En hul lind (venstre) og hageavfall i søndre del av naturtypelokaliteten. Foto: Stefan Olberg.

Konklusjon

Planområdet har en svært viktig (A-verdi) naturtypelokalitet med gammel, rik edelløvskog med mange gamle eiketrær, almetrær og lindetrær. I tillegg huser planområdet den eneste kjente forekomsten av den kritisk truede planten skoggullvetann i Norge. Planten står både innenfor og rett utenfor den avgrensede naturtypelokaliteten. Forekomsten av skoggullvetann trenger oppfølging og muligens skjøtsel for å sikres en fremtidig overlevelse i området, mens naturtypelokaliteten i størst mulig grad må overlates til fri utvikling for at naturverdiene skal ivaretas og videreutvikles. Unntaket er en bekjempelse av fremmedarter, som må foretas med forsiktighet innenfor naturtypelokaliteten, slik at den naturlige vegetasjonen ikke skades. Mengden fremmedarter utenfor naturtypelokaliteten er høy, og fremmedartene bør i stor grad aktivt bekjempes for å hindre en videre spredning inn i naturtypelokaliteten. Den planlagte bygningen og adkomstveien ligger helt inntil naturtypelokaliteten.

De påviste naturverdiene innenfor undersøkelsesområdet vurderes å ha **høy verdi**, mens de forelagte inngrepene tyder på et **lite negativt omfang**, noe som samlet vil gi en **middels negativ konsekvens (--)** (Statens vegvesen 2014). Usikkerheten rundt konsekvensene er relativt store, og er knyttet til hvordan utearealene rundt selve bygget vil bli påvirket og endret som følge av utbyggingen – både under byggeperioden og i ettertid. I konsekvensvurderingen forutsettes det at kun en liten del av naturtypelokaliteten og en mindre del av bestanden av skoggullvetann blir negativt påvirket av tiltaket. Hvordan planområdet i sin helhet vil bli påvirket i anleggsperioden og hvordan naturtypen vil bli påvirket av «tilrettelegginger av naturen», som gjerne følger med når et hus står så tett inntil et skogområde, er et stort usikkerhetsmoment. Alle former for inngrep og hogst kan medføre en større negativ konsekvens, for eksempel ved hogst av trær for utsyn eller for bedre solforhold, eller for å få en mer åpen og parkpreget skog. Det er også mulig å gjennomføre

utbyggingen og arealendringene rundt bygningen på tomten så skånsom og begrenset at den negative påvirkningen blir mindre enn antatt. Dette forutsetter at det lages en plan for utearealene, hvor hensyn til naturverdiene blir satt i fokus og hvor biologisk kompetanse involveres i prosessen. Det vil være positivt for naturverdiene at fremmedartene i området blir bekjempet og at det eventuelt lages en forvaltningsplan for skoggulltvetann. Både utbygger og fremtidige beboere bør være klar over de store naturverdiene i nærområdet og det må tas nødvendige hensyn til disse.

Referanser

Artsdatabanken 2017. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no/>

Direktoratet for Naturforvaltning 2007. Kartlegging av naturtyper – Verdisetting biologisk mangfold, rev. utg. DN-håndbok 13.

Gederaas, L., Moen, T.L., Skjelseth, S. & Larsen, L.-K. (red.) 2012. Fremmede arter i Norge – med norsk svarteliste 2012. Artsdatabanken, Trondheim.

Henriksen, S. & Hilmo, O. 2015. Norsk rødliste for arter 2015. Artsdatabanken, Norge.

Lovdata 2017. Forskrift om utvalgte naturtyper etter naturmangfoldloven.
<https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2011-05-13-512>

Miljødirektoratet 2017. Naturbase.
<http://geocortex.dirnat.no/silverlightviewer/?Viewer=Naturbase>

Norsk naturarv 2017. <http://www.naturarv.no/index.php?id=298123>

Olberg, S. 2011. Undersøkelse av biologiske verdier i Jarlsborgveien 2 på Skøyen. BioFokus-notat 2011-5.

Read, G. 2014. Vurdering av trær på St Georgs v 17, Gnr 31/Bnr 5. Skøyen, Oslo. Notat.

Statens vegvesen 2014. Konsekvensanalyser. Veiledning. Håndbok V712.

Vedlegg

Nedenfor følger en fullstendig beskrivelse av naturtypelokaliteten Jarlsborgveien 2.

.....

2301 Jarlsborgveien 2

Rik edellauvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: A

Innledning: Lokaliteten ble første gang kartlagt i 2003 av Siste Sjanse og befart på nytt av Stefan Olberg (BioFokus) 3. november 2011 og 31. mai og 10. juli 2017.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Jarlsborgveien 2, mellom Montebello og Skøyen i Oslo, og består av en edelløvskogsrest omgitt av bebyggelse/hage, vei og opparbeidet areal.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en rik edelløvskog med forekomst av flere middels grove til grove edelløvtrær av særlig eik, men også ask, alm, spisslønn og lind. Lokaliteten kartlegges som en lågurt eikeskog, men lokaliteten har også innslag av almedominert skog og mer variert edelløvskog med bl.a. litt innslag av furu.

Skogen er svakt tosikkert, med ungt løvoppslag mellom de eldre trærne. Enkelte steder er derimot skogen noe mer variert i alder. Enkelte grove eiketrær sør i lokaliteten har en omkrets på opp mot 300 cm, og mellom 15 og 20 eiketrær har en omkrets på over 200 cm. Et par eiketrær har antydning til hulldannelse, men ingen trær har tydelige hullåpninger. Flere av eiketrærne har døde partier både på stammen og i kronen. Noen få grove eikestokker ligger innenfor lokaliteten, sammen med litt død ved av mindre dimensjoner. Også et par mer eller mindre døde, stående eiker finnes. En hul lind, samt grov dødved av ask, alm og lind forekommer også. Den døde veden utgjør et meget viktig levested for mange arter og øker sannsynligheten for at lokaliteten innehar flere rødlistearter. Dette gjelder spesielt innenfor enkelte grupper av insekter, men også for vedlevende sopp. Noe ung hassel samt noen gamle furuer forekommer også innenfor lokaliteten. Litt blåveis og en god bestand av skogbingel ble registrert ved befaringene, noe som tyder på til dels rik vegetasjon i området.

Artsmangfold: Den kritisk truede underarten skoggullvetann (*Lamiastrum galeobdolon* ssp. *montanum*) har sin eneste kjente norske forekomst innenfor og rett utenfor naturtypelokaliteten. Alm og ask er vanlig forekommende, og almekullsopp og skrukkeøre ble påvist i 2017. Skogbingel er vanlig i søndre del. Tre eiketrær har forekomst av eikildkjuke. Det er sannsynlig at lokaliteten innehar flere rødlistede insektarter og arter tilhørende andre artsgrupper knyttet til død ved.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er påvirket av menneskelig aktivitet, med mange fremmedarter og flere godt brukte stier. Eiketrærne i søndre del er nylig (2015) beskåret, og ett tre er toppkappet. Noe hageavfall ligger helt i sør, nær bebyggelse.

Fremmede arter: Gullregn, platanlønn, snøbær, rød lungeurt, sibirertebusk, marsfiol, dunvortemelk og brunsnegl forekommer på lokaliteten, og flere andre fremmedarter er registrert rett utenfor.

Del av helhetlig landskap: Flere forekomster av gamle grove eiker og andre edelløvtrær forekommer i nærområdet, noe som øker mulighetene for at trærne innenfor lokaliteten innehar interessante arter.

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes som svært viktig (A-verdi) på grunn av forekomsten av en rik edelløvskog med flere grove eiker og andre edelløvtrær, en del død edelløvtreved og forekomst av enkelte rødlistearter, deriblant en kritisk truet art.

Skjøtsel og hensyn: Alle forekomster av eik og alle forekomster av død ved innenfor naturtypen bør få stå/ligge i fred. De biologiske kvalitetene i området er i stor grad knyttet til disse to elementene. Død ved som sperrer stier i området kan flyttes på, men ikke tas ut av naturtypen. Ytterligere beskjerings av gamle trær bør ikke forekomme. Fremmedarter bør bekjempes, men må gjøres på en så skånsom måte for den øvrige vegetasjonen som mulig og dumping av hageavfall bør opphøre. Ellers bør skogen overlates til fri utvikling uten ytterligere tilretteleggelser.

.....

BioFokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. BioFokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. BioFokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. BioFokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir to digitale rapportserier som heter BioFokus-rapport og BioFokus notat,
<http://www.biofokus.no/Publikasjoner/publikasjoner.htm>